

Một chút yêu Thương!

Pr_Hồ Ngọc Linh

Khoan thai - Tự sự

1. Một hạt nắng rớt rơi bên đường, gọi mầm non vươn mình thức
2. Một hạt giống biết quên thân mình, làm trở sinh muôn vàn hoa

giác. Một cơn gió trôi ngang vô tình, làm giọt sương rơi ướt long
trái. Dù cuộc sống bao nhiêu thăng trầm, một niềm tin vươn tới tương

lanh. Một lời nói yêu thương chân thành, vực dậy bao tâm hồn lạc
lai. Một người biết hy sinh cho muôn người được bình an, hoan lạc, hạnh

lối. Một ánh mắt đơn sơ nhân lành, làm hồi sinh bao niềm hy vọng.
phúc. Một tiếng hát vui bao ưu phiền, đời bừng lên trong niềm hy vọng.

Nhanh hơn - gọi mời

Hãy là hạt nắng, sưởi ấm lên đời ta, và hãy là cơn gió, bay

xa gieo hạt sương mát, và hãy là lời hát, vút lên giai điệu yêu

thương, và xin hãy là ngọn nến cháy, thắp lên bao niềm hy vọng.

Đoạn kết

Hãy là hạt nắng, sưởi ấm lên đời ta, và hãy là cơn gió, bay xa gieo hạt sương

mát, và hãy là lời hát, vút lên giai điệu yêu thương, và xin hãy là ngọn nến cháy,

thắp lên! thắp lên! thắp lên! thắp lên
niềm tin!
hy vọng.